

[Tastesen]

socialdemokratisk side uden videre give tilslutning til de seks af de syv elementer i lovforslagene. Det, vi ikke kunne give tilslutning til, var, at der skulle ske en skærpelse af lånevilkårene for ombygning og tilbygning i fritidshuse. Den holdning har det under udvalgsarbejdet vist sig at der er flertal for i Boligudvalget. Derfor indstiller vi selvfølgelig det ændringsforslag, vi selv har stillet, om, at denne lovændring generelt skal bortfalde, dog således, at vi fastholder, at der ikke skal være momsfrigtagelse i forbindelse med tillægslån til ombygningen i fritidshuse, til vedtagelse.

Men siden lovforslaget var til første behandling, har boligministeren fremsat endnu to elementer, som ministeren har ønsket skal med i lovforslag nr. L 38. Det drejer sig for det første om, at ministeren ønskede en bemyndigelse til at bestemme og godkende de regler, der gælder for forhåndslån. Ministeren har fulgt med i den offentlige debat om alle de ting, der sker omkring kreditforholdene og forholdene mellem banker og kreditforeningerne i denne forbindelse. Det er naturligvis en utilladelig udvikling set ud fra et samfundssynspunkt. Det har vi set med Kronebanken, 6. Juli Banken og C & G Banken. Vi kan ikke have det hele til at gå ad Hellerup til. Derfor forstår jeg godt, at dette forslag er kommet fra ministeren. Vi stemmer derfor for dette ændringsforslag, der giver ministeren bemyndigelse til at godkende de regler, der gælder for forhåndslån eller det, man kaldte babylån.

Men ministeren har et andet element, som også er kommet frem mellem første og anden behandling. Det er, at man vil forstærke mulighederne for, at realkreditinstitutter kan omdannes til aktieselskaber. Det kan vi ikke give vores tilslutning til. En nærmere fordybning i den problematik, det drejer sig om her, mener vi – i Socialdemokratiet i hvert fald – kræver nærmere og mere indgående overvejelser. Vi vender os ikke imod aktieselskabsformen som et værn for at sikre den nødvendige kapitaltilførsel, idet vi er opmærksomme på den liberalisering, der sker under hensyn til vort medlemskab af EF frem til 1989, men der er langt til december 1989. Vi mener, at forholdet om omdannelse af realkreditinstitutter til aktieselskabsformen må ske under hensyn til, hvad der sker for sparekassernes adgang til eventuelt at blive aktieselskaber. Vi er stærkt interesserede i, at det folke-

lige element, der alle forhold taget i betragtning er i finansielle institutioner, stadig væk skal have en mulighed under de nye konkurrencevilkår. Set i det perspektiv vil vi ikke ved et ændringsforslag fremsat mellem første og anden behandling være med til at fremme en udvikling, som vi stiller os tvivlende over for. Vi er imod, at det skal gennemføres så hurtigt. Ministeren skal alligevel komme med et lovforslag om den fremtidige realkreditlovgivning på baggrund af en betænkning, som kom fra Boligministeriet i september 1987. I afsnittet om den selskabsretlige regulering af realkreditinstitutter, som vi har fået her, siger man også i konklusionen: »Udvalget er af den opfattelse, at spørgsmålet om at lette eksisterende realkreditinstitutters eventuelle omdannelse til aktieselskaber bør afgøres konkret, eventuelt i form af en speciallovgivning.«

I Socialdemokratiet mener vi, at så vidtgående ændringer som at fastslå, at realkreditinstitutioner kan omdannes til aktieselskaber, vil vi ikke være med til at foretage ved et ændringsforslag mellem første og anden behandling, selv om der i begrænset omfang findes en formel adgang til det i den gældende lovgivning. Det kræver meget nøje og grundige overvejelser. Derfor er vi glade for, at vi har vundet et flertal for den holdning under arbejdet i udvalget. Vi må så vende tilbage til det spørgsmål på det rigtige og passende tidspunkt og ikke på det upassende tidspunkt, hvor ministeren i denne forbindelse har fundet anledning til det.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Den gældende realkreditlov indeholder allerede hjemmel, der godkender realkreditinstitutter som aktieselskaber. Dette er ikke tilfældet for sparekasserne, der efter den gældende lov skal være selvejende institutioner. Så den af Socialdemokratiet postulerede sammenhæng mellem lovforslag nr. L 38 og L 86 eksisterer ikke. Det er det første, jeg vil sige til hr. Tastesen.

Dernæst vil jeg sige, at det af mig stillede ændringsforslag nr. 2 til nr. L 38 af samme grund ikke er, hvad Socialdemokratiet i sine bemærkninger betegner som en snuptagsløsning, der omdanner et realkreditinstitut fra et nonprofitforetagende til et aktieselskab. Ved ændringsforslaget har jeg alene ønsket udtrykt, at der med boligministerens godkendelse kan ske debitorskifte uden samtykke fra kreditorerne. Det